

ДОБРУДЖАНСКО ЗНАМЕ

DRABEAI DOBROUDZAIPI

ОРГАНЪ НА ВЪРХОВНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ СЪВЪТЪ

Урежда редакционен комитетъ

Исп. на редак. № 368.

Единъ брой 30 ст.

АБОНАМЕНТЪ:

ЗА БЪЛГАРИЯ ГОДИШНО 40 ЛЕВА.

6 МЪСЕЦИ 20

ЗА СТРАНСТВО 1 година 60

ЗА ОБЯВЛ. СЕ ПЛАЩА ПО СПОРАЗУМЕНИЕ

АДРЕСЪ: в. „ДОБРУДЖАНСКО ЗНАМЕ“

УЛИЦА „ЦАРЪ КРУМЪ“ № 15. —

ИЗЛИЗА СРЪДА И СЖБОТА

Справете се съ новото

Ние продължаваме да стоиме на становището, че процеса, който започна на 1912 г. още не е завършенъ. Напротивъ, той се движи по пжтица, които ту го спъватъ, ту го тласкатъ съ по-силни или по-слаби темпъ, ала неговото развитие не спира и не ще спрѣ още за дълго време. Всяка нова стъпка въ това развитие се явява като — прѣдпоставка на нови събития, които не могатъ да се прѣдвидятъ до кждѣ ще стигнатъ.

За внимателнитѣ наблюдатели върху историческото развитие на човѣшкото общество, нѣма нищо необяснимо въ цѣлия тоя процесъ. Всяко послѣдствие има своя причина. А войнитѣ откриха всичката гнилоостъ въ отношенията на хората, на класитѣ, обществата и народитѣ, за да ни подсказватъ, че е наложителенъ единъ другъ режимъ на корекция, който ще внесе повече редъ, по-голяма свобода и повече справедливостъ на тая земя.

Жертвитѣ на милиони хора, страданията на хиляди и хиляди човѣшки същества, паритѣ на невинна човѣшка кръвъ, която охолно напои земята, задушаватъ съвѣстѣта на съвременното общество и диктуватъ новото, въ живота. Който успѣе да разбере тая жестока истина той може да прѣдупрѣди тежкитѣ и унищожителнитѣ послѣдствия отъ една друга катастрофа, която слѣдва революцията въ мисълѣта и живота.

Ние добруджанци се намираме напълно подъ влиянието на тая историческа дѣйствителностъ, и искаме да слѣдваме нормалния развой на нѣщата. Ние дълбоко сме убѣдени, че не ще може да избѣгнемъ ударитѣ на събитията, нито пъкъ ще бждеме въ състояние да ги измѣниме. И за това ние ще ги слѣдваме съ едно двойно внимание, за да ги използваме въ такава степенъ, че жертвитѣ, които Добруджа даде и продължава да дава, да задоволятъ поне минималнитѣ ни искания, които

се свеждатъ до границитѣ на достатъчно много теоритизираната човѣшка свобода.

Има ли други нѣкои, който да разбере исканията на новитѣ условия, и да не обтѣга повече струнитѣ на добруджанскитѣ страдания? Ще разбератъ ли ония, които господаруватъ днесъ въ Добруджа, че режима на терора и насилието отхранва само животинското у човѣка отмищение,

Ленинъ за международната правда

Тукъ прѣдаваме послѣдната частъ отъ изложението на Ленинъ, първитѣ части отъ което дадохме въ миналитѣ броеве:

11. Колкото се отнася до останалитѣ назадъ държави и народи, кждѣто прѣобладава феодалниятъ и патриархаленъ животъ, или същевременно патриархаленъ и селски, трѣбва да се има прѣдъ видъ:

а) Необходимостта за всичкитѣ комунистически страни да отидатъ на помощъ на буржуазното демократическо освободително движение въ тия страни; на първо мѣсто — задължението да се дава най-активна помощъ на работницитѣ на страната, отъ която зависи останалиятъ назадъ народъ, било като колония, било отъ финансова гледна точка;

б) Необходимостта на борбата противъ духовенството и противъ всички реакционни и сръдновѣковни елементи, които запазватъ влиянието си въ останалитѣ назадъ държави;

в) Необходимостта да се води борба противъ панислямизма и другитѣ подобни течения, които искатъ да обединятъ освободителното движение противъ европейския и американския империализъмъ съ засилванетоъ позициитѣ на хановѣтѣ, поземелнитѣ собственици и пр.

г) Необходимостта да се поддържа особено селското движение въ останалитѣ назадъ държави противъ помѣщицитѣ, противъ едритѣ землевладѣлци, противъ всичкитѣ остатъци на феодализма и да се даде на това селско движение най-революционенъ характеръ, като се осъществи най-тѣсно отношение между комунистическия пролетариятъ на западна Европа съ революционното движение на селянитѣ въ Ориента, въ колониитѣ и въобще въ останалитѣ назадъ държави;

д) Необходимостта отъ една рѣшителна борба сръду прѣдставляванетоъ освободителнитѣ движения съ буржуазно-демократиченъ характеръ въ останалитѣ назадъ държави подъ формата на комунизма.

Комунистическиятъ интернационалъ трѣбва да поддържа националитѣ движения отъ буржуазно-демократиченъ характеръ въ колониитѣ и въ останалитѣ назадъ държави, само съ условие, че елементитѣ на бждещитѣ пролетарски партии, които сж комунистически само по име, ще бждатъ групирани въ всичкитѣ тия останали назадъ държави и ще съзнаватъ напълно на особената си задача, която се състои въ борбата противъ демократичнитѣ буржуазни движения.

Комунистическиятъ интернационалъ трѣбва да сключи вѣремененъ съюзъ съ буржуазната демокрация на колониитѣ и на останалитѣ назадъ държави, но не може да се слѣе съ нея; тя трѣбва непрѣменно да поддържа автономията на проле-

тарското движение даже подъ най-първобитната и форма;

е) Необходимостта да се демаскира всрѣдъ най-широката работническа маса, особено въ останалитѣ назадъ държави, тази илюзия, която създаватъ систематически империалистичнитѣ сили, като въздигатъ държави, които подъ външноста на една политическа зависимостъ, сж въ сжщностъ подъ тѣхната пълна зависимостъ отъ икономическа, финансова и военна гледна точка. При сегашното положение на свѣта, за зависимитѣ и слаби народи има спасение само въ единение съ свѣтскитѣ републики.

12. Вѣковното поробяване на колониитѣ и на слабитѣ народи отъ империалистическитѣ сили остава у работническитѣ маси на потиснатитѣ народи не само едно възбуждение, но и едно недоверие къмъ народитѣ, които сж ги потисвали и даже къмъ пролетариятъ на тия народи. Подлото прѣдателство на социализма отъ болшинството на официалнитѣ водители на тоя пролетариятъ прѣзъ 1914—1919 год., когато подъ претескъ на „защита на отечеството“ социал-шовиниститѣ маскираха защитата на „правото“ на „своята“ буржуазия, за да заробятъ колониитѣ и за да ограбятъ финансово държавитѣ подчинени на тѣхъ — това прѣдателство само е усилило това съвършено законно недоверие.

Отъ друга страна, колкото повече една държава е останала назадъ, толкова по-важно е въ тая страна дребното селско производство, патриархалниятъ животъ е по отдѣленъ, а това неизбѣжно дава една особена издръжливостъ на най-дълбокитѣ дребно-буржуазни прѣдрасждѣци: егоизъмъ, националенъ партияуларизъмъ.

Понеже тия прѣдрасждѣци не могатъ да изчезнатъ, освѣнъ слѣдъ изчезванетоъ на империализма и въ разстройство на икономическия животъ на останалитѣ назадъ държави, изчезванетоъ на тия прѣдрасждѣци ще върви бавно.

Отъ тукъ произлиза за съвременния комунистически пролетариятъ на всичкитѣ страни задължението да се отнася съ особено внимание и особено благодарение къмъ остатъцитѣ на националистическитѣ чувства на странитѣ и народитѣ, които най-дълго сж живѣли подъ подтисничеството. Сжщо така необходимо е да се направятъ нѣкои отстъпки, за да изчезнатъ по-скоро недоверieto и прѣдрасждѣцитѣ, за които се говори по-горѣ.

Безъ едно свободно и доброволно усилие къмъ единението и съюза на пролетарията и на работническитѣ маси у всичкитѣ народи не може да има окончателна побѣда надъ капитализма,

Изъ Ромжния.

— Стачката продължава при голѣмъ ентузиазъмъ. Оставъ телеграфо-пощенцитѣ и желѣзничаритѣ, стачкуватъ и трамвайнитѣ работници въ Букурещъ.

— Въстаницитѣ сж единадушни какво вътрѣшното положение на Ромжния е много трѣвожно, а външното — съвсѣмъ неопрѣдѣлено. Отъ факта, че войскови части се концентриратъ на сѣверъ се вади заключението, какво Ромжния е изправена прѣдъ външни събития.

— Ромжнскитѣ мръ на финанситѣ г. Титулеску прѣдаде на върховния съвѣтъ, отъ името на правителството си, една нота, въ която се противопоставя най-категорично на опрѣдѣлената за Ромжния частъ при разпрѣдѣлението на германскитѣ репарации, считайки тази частъ за твърдѣ недостатъчна.

— Френскитѣ пълномощенъ министъръ въ Букурещъ г. Дешанелъ посѣтилъ Тутраканъ и Силистра, придруженъ отъ ромжнски офицери. Навсѣкждѣ прѣдварително обучени въ ромжнски и французки национални пѣсни ученички и ученици пѣли, посрѣщайки френскитѣ министъръ.

— Букурещката полиция заловила на турски, ромжнски, български езици болшевишки позиви редактирани отъ нѣколцина ромжни, които сж вече арестувани.

— Полицията арестува ромжнскитѣ поручикъ Димитъръ Пегрешевану, който прѣдалъ маса военни важни документи на ромжнскитѣ болшевишки.

Ревизия на българския договоръ

„Берлинеръ Тагеблатъ“ отъ 17 юли пише: отъ Букурещъ телеграфиратъ: при мълчаливото одобрение на съглашението, сж започнати прѣговори цѣлящи да се постигне една ревизия на договора за миръ наложенъ на България. Отъ ромжнска страна Таке Йонеску, който е билъ винаги за една балканска конфедерация, е започналъ непосредствени прѣговори съ българското правителство, прѣдметъ на които е добруджанския въпросъ. Сжщо така Югославия е почнала прѣговори съ България. Що се отнася до Гърция, голѣмитѣ прѣимущества, които си осигури въ Мала-Азия, и позволяватъ да направи известни концесии по тракийския въпросъ и егейското море. Върва се, че къмъ края на есенъта министритѣ на външнитѣ работи на всичкитѣ балкански държави ще се събератъ въ Букурещъ, за да се постигне споразумѣнието.

Социалната революция

Москва. (Славбюро) 27.VII. Една съфѣтска радиотелеграма казва: „По своята сжщностъ революцията е активна и е склонна къмъ незабавно разпространение. Не е възможно да се спратъ нашитѣ военни успѣхи; нашата побѣда надъ Полша прѣдвѣщава социална революция“.

Нито единъ добруджанецъ не трѣбва да стои вѣнъ отъ организацията!

Четете Добруджанско Знаме

ПОЛОЖЕНИЕТО

Малцина бѣха ония, които прѣдвѣждаха толкова бързъ края на акцията на Джаферъ Таяръ. Всички почти бѣха сигурни, че турцитѣ ще се задържатъ извѣстно врѣме, че ще прѣдизвикатъ обилно пушане на гръцка кръвъ, че най-сетнѣ и да отетжатъ, турцитѣ ще сторятъ това планомѣрно. Всичко това днесъ изглежда мечта. Гърцитѣ екипирани добъръ, неизтощени и многочислени свършиха бързо и сж господари на цѣла Тракия. Планътъ на Венизелосъ успѣ. Дали ще успѣе и въ Мала-Азия? Съмнително, като се има прѣдъ видъ ширината на пространството и трудността за прѣодоляване на естественитѣ прѣпятствия.

Болшевикитѣ сж господари на повече отъ половината на Полша. Съглашението прави постѣпки за миръ между Съвѣтска Русия и Полша, обаче, изглежда че тая акция не ще триумфира. Вѣроятността, че руситѣ ще закрѣпятъ планътъ си, е вѣнъ отъ съмнѣние. Твърдѣ е възможно тоя планъ да сочи връзката между

Германия и Русия. Намираме се прѣдъ ново положение, което ще служи на изпитание сключенитѣ договори. Иначе не можеше и да бжде, щомъ политиката на потисничество и грабежъ се наложи съ силата на законъ.

Много вода, обаче, ще изтече докато общото положение се избистри. Изоставаме примѣртъ съ странитѣ, които и за напредъ ще изнемогватъ подъ чуждо робство. Примѣртъ съ България е особено типиченъ. Оглозгана и оплячкосана, тя и днесъ е прѣдметъ на хулитѣ и провиненията на всички. И ако единъ Лойдъ Джорджъ може да твърди, подъ влиянието на гръцко-ромжнската пропаганда, какво „България не може повече да има нашето довѣрие“, това е лишенъ аргументъ до гдѣ може да се стигне, когато вмѣсто разумътъ, говорятъ чувствата. България лоялна, честна и трудолюбива не се ползува съ довѣрие; съ такова се ползуватъ съседитѣ, които я ограбиха и които кроятъ да я доограбятъ и разпокъсатъ.

ВЪНШЕНЪ ПРѢГЛЕДЪ

— „Фигаро“ (18.VII) прѣдава слѣдната телеграма отъ Букурещъ.

Между България и Ромжния ще се почнатъ прѣговори, за да се сключи единъ новъ договоръ за миръ. Отъ ромжнска страна г. Таке Йонеску най-много е настоявалъ за почването на тѣзи прѣговори. Г. Йонеску е отъ дълго врѣме привърженикъ на идеята за една балканска конфедерация и за разбирателство съ България. Той работи много за да склони ромжнското правителство да постави отново въпроса за Добруджа. Той е на мнѣние, че трѣбва да бждатъ направени на България отстѣпки въ Тракия и по въпроса за излазъ на Бѣло море. Става въпросъ да се свика една балканска конференция въ края на есенята.

— „Дойче Алгемайне Цайтунгъ“ (17.VII) пише: „Новъ Роттердамше Курантъ“ се учи отъ Лондонъ, че въ една рѣчь, относно лигата на народитѣ, лордъ Едуардъ Грей казалъ, какво той се надѣвалъ на първото заседание на Лигата на народитѣ всички да рѣшатъ единодушно да поканятъ и Германия да влѣзе въ нея. Държанието на германскитѣ делегати на послѣдната конференция въ Спа му е направило впечатление, че германскитѣ делегати сж отишли въ Спа, за да намѣрятъ и използватъ слабитѣ страни на Версайския договоръ и да установятъ при какви, по възможности, по малки усърдия, Германия може да излѣзе отъ лошото положение. Прѣди Германия да бжде приета въ Лигата на народитѣ, тя трѣбва да покаже, че има намѣрение честно да изпълни условията на договора и че е направила вече нѣщо въ това направление.

Лордъ Едуардъ Грей мислѣлъ, че безъ влизането на Германия, Америка и Русия въ Лигата на народитѣ, послѣдната не ще може въ бждеще да изпълни своитѣ идеали.

— В. „Ашофортъ“ пише: „Комитетътъ за подпомагане ев-

реитѣ, пострадали отъ войната въ Украйна е изпратилъ единъ телеграфически позивъ до евреитѣ отъ цѣлия свѣтъ, въ който описва безнадежно отчаяното положение на украинскитѣ евреи. Врѣмената на черната смъртъ и на Хмелницки блѣднѣе прѣдъ ужаса, въ който агонизиратъ тритѣ милиона евреи въ Украйна, се казва въ тоя позивъ. Отъ двѣ години насамъ тѣ сж подложени на непрѣкъснато избиване, придружено съ най-отвратителни мжчения. Не е възможно да се опише всичката грозота и нещастieto. Повече отъ 2000 градове и села сж били подложени на нѣколкократни погроми, на поголовно изтрѣбление; повече отъ сто хиляди евреи има убити; много десетки хиляди жени изнасилени. Само въ града Екатеринбургъ бидоха обезчестени повече отъ хиляда млади дѣвойки, и въ болшинството случаи прѣдъ очитѣ на тѣхнитѣ близки“.

— Французката камара на депутатитѣ на 26 т. м. е гласувала безъ дебати мирния договоръ съ България. Въ парламентарнитѣ кръгове се надѣвали, че и сенатътъ ще приеме договора прѣди свършването на сесията, така че ратификацията да може да се извърши прѣзъ м. августъ.

— Съобщаватъ отъ Лондонъ: Агенцията Райтеръ се научава, че болшевицитѣ достигнали съвернитѣ планини между Техеранъ и Мазандеранъ и че, ако напредването имъ не бжде спрѣно, Техеранъ ще бжде скоро въ тѣхна власть.

— Г-нъ Хинесъ, прѣдседателъ на арбитражната комисиия на разпрѣдѣлението на рѣчнитѣ материали, ще свика въ скоро врѣме въ Виена техническитѣ делегати на заинтересованитѣ държави (Югославия, Чехословашко, Гърция, Ромжния, България, Германия, Австрия и Унгария). Тази комисиия ще проучи начина, по който трѣбва да стане разпрѣдѣлението между тѣзи държави на дунавски рѣченъ материалъ.

Висшиятъ Добруджански Съвѣтъ

(III редовно заседание — 25 и 26.VIII 1920 година).

На 25 т. м. въ ст. София се откри третото редовно събрание на Висшия Добруджански Съвѣтъ. Присѣствуваха двадесетъ и единъ члена отъ Съвѣта и единадесетъ прѣдседатели и делегати на организации въ България.

Събранието се откри въ единъ отъ салонитѣ на прогимназията „Графъ Игнатиевъ“, отъ прѣдседателя на изпълнителния комитетъ на В. Д. С. Д-ръ П. Вичевъ.

Избра се за прѣдседателъ, който да ръководи заседанията на съвѣта г. Юр. Калчевъ адвокатъ въ Разградъ, а за секретари г. г. Ив. Луковъ отъ Русенската организация и Енчо Мариновъ отъ тая въ гара Раковени.

Прѣдседателътъ констатира, че повечето отъ членоветѣ отъ Съвѣта присѣствуватъ и слѣдъ като обяви събранието за законно, прѣдложи на послѣдното разглеждане на дневния редъ, както е обявенъ въ изложението на изпълнителния комитетъ както слѣдва:

1. Отчетъ върху дѣйността на изпълнителния комитетъ;
2. Приемане проекто-програмата въ окончателна форма;
3. Приемане оставката на Изпълнителния комитетъ и изборъ на новъ такъвъ и
4. Разни прѣдложения.

Прѣдседателътъ на Изпълнителния Комитетъ д-ръ П. Вичевъ изложи на дълго прѣдъ съвѣта политическата, социална и финансова дѣйностъ на комитета, отъ великия съборъ до днесъ. Той се спрѣ прѣдимно на въпроситѣ, които наложиха явяването на нѣколко пжти прѣдъ м-ръ прѣдседателя г. Стамболийски, за да искатъ по-скорошната интервенция на българското правителство въ защита правата на добруджанци. Сжщо така по рѣшението на Висшия съвѣтъ отъ 14 и 15 мартъ т. г., изпълнителния комитетъ е направилъ директни постѣпки прѣдъ ромжнския комисаръ въ София, за смекчаване условията на живота вътрѣ въ Добруджа, за отварянето на училищата и черквитѣ, за освобождаване на невинно-затворенитѣ български граждани, за даване частъ по-скоро обща амнистия и най-сѣтнѣ за намаляване формалноститѣ по възврѣщането на бѣжанцитѣ. Тукъ той подчерта че колкото нагледъ ромжнскиятъ прѣдставителъ да се е показалъ благосклоненъ къмъ повдигнатитѣ въпроси, ето вече два мѣсеца изтекоха и ромжнското правителство, нищо почти не е направило.

Г-нъ Вичевъ изтъкна сжщо така срѣщата съ други единъ тоже виденъ ромжнски общественикъ, разговора съ който е билъ все около свободитѣ и автономнитѣ права на отдѣлната и колективна единица, за да се тури край на едни неприязнени отношения и да се тури началото на една нова ера на разбирателство. При многото общания получавани отъ двѣтѣ важни мѣста, ние констатираме съ съжаления, всадилото се отдавна въ насъ убѣждение, че ромжнското правителство, не иска да установи въ Добруджа режимъ на търпимостъ и равноправие. Много естествено става вече за насъ търсението на други способи по пжта тоже на политическата интервенция, защото рано е още за други начинъ за да се допринесе нѣщо за облъгчение на живота и условията вътрѣ въ Добруджа.

Въ отношение на социалнитѣ грижи, комитетътъ слѣдва своя

начертанъ пжтъ, да подпомага и настанява бѣжанцитѣ било на работа, било въ болници или да ги отправява по фиксирани мѣстожителства. Така, комитетътъ е подпомогналъ парично 85 души, 26 е настанилъ на безплатно лѣчение въ Александровската болница, на 98 е далъ горни дрѣхи и одеала; 412 е улеснилъ въ безплатно пжтувание; на 291 е издалъ удостоверения за да имъ послужатъ за настаняване на работа, за получаване на добавъчно възнаграждение, за освобождаване отъ такси на студенти и ученици, за снабдяване съ паспорти и пр. Платилъ е 750 лв. училищни такси на ученици отъ Тутраканско и Силистренско, 600 лв. е отпущналъ за погрѣбенето на дѣщерята на Илия Божановъ отъ Силистра и пр.

Независимо отъ това, по искане, издѣйствувалъ е сѣчища за дървенъ материалъ за добруджанци за строежъ; ходатайствувалъ е за протекция отъ властта за бѣжанцитѣ и добитъка имъ настанени въ села отсамъ границата; дѣйствувалъ е за отпущане безплатно земя за обзавеждането на стопанства отъ бѣжанцитѣ — въпросъ който най-послѣ се уреди и специални комисиии сж назначени за разпрѣдѣление на земя и инвентаръ и пр.

По отношение на финансовата дѣйностъ, прѣдседателътъ на изпѣл. комитетъ съ голѣмо съжаление констатира, че то ва което се чертаеше и обѣщаваше по бюджетъ на организацията, остана голо обѣщание и само надежда. А между това нуждитѣ разстатъ, всички искатъ, безъ нѣкой да съзнава, че трѣбва да гарантиратъ поне обикновения животъ на организацията за да бжде тя способна за всѣкаква работа. Тукъ Д-ръ Вичевъ прочете и прѣдстави баланса, който приключва съ около 15,000 лв. дефицитъ.

При тия тежки условия, на комитетъ а можа това да направи, което се изложи При това интрижкитѣ отъ много дребно естество, които тукъ тамъ сж завързани като жертва на партизански страсти; контрабандитѣ, които тукъ-тамъ сж влѣзли нѣкои наши дѣятелни и които сж поставили въ конфликтъ членоветѣ му съ много учреждения, — всичко това парализира нормалния и правиленъ животъ на организацията и за да не носи отговорностъ за чужди дѣяния и за прѣстѣпно бездѣйствие на много организации и членове, изпълнителниятъ Комитетъ си подава оставката.

Слѣдъ отчета на Д-ръ Вичева, изказаха се всички членове на съвѣта и делегатитѣ, които констатираха че комитета доста много е дѣйствувалъ; държалъ се е при това строго въ директивитѣ на Великия Съборъ и при лишенията, въ които сж го оставили организациитѣ, той е направилъ прѣкомѣрно условията въ които е билъ поставенъ

Прѣдседателътъ г. Юр. Калчевъ прѣдложи на гласуване и събранието единодушно прие съ благодарностъ редовността на отчета.

Слѣдъ това дебатира се върху проекто-програмата, която се прие съ малки измѣнения и то главно въ финансовата частъ. Прие се минималенъ членски вносъ два лв. мѣсечно, отъ който 50% се внася въ касата на комитета. Сжщото и отъ всевъзможни дарения. Отъ концерти, вечеринки и забавле-

ние 25% се внася въ комитета. На нередовни членове ще се отказва всѣкаква грижа, какъто упражнява организацията.

Оставката на изпълнителния комитетъ, събранието единодушно отхвърли. Въпрѣки това д-ръ П. Вичевъ отъ името на своитѣ другари настоя на оставката и не допуща никакви компромиси, защото изтъкна, че организациитѣ не сж кадърни вече за организационенъ животъ, до като ръководнитѣ тѣла не се стрѣснатъ и всадятъ вѣра въ членоветѣ въ силата на организацията. Не може да се убива врѣмето въ спане и да се отказва подкрѣпа на комитета и вѣстника.

Всички членове на съвѣта, прѣдседатели-делегати дадоха дума, че ще заработятъ по усърдно и ще направятъ всичко възможно да улеснятъ тежката задача на комитета. И само слѣдъ тая декларация, прѣдседателътъ на Изп. комитетъ, въ съгласие съ другаритѣ си оттегли оставката, което внесе ободрение въ цѣлото събрание съ надѣждата, че ще се работи както въ София така и въ най-отдалечения край.

Слѣдъ като се взеха нѣколко рѣшения по въпроситѣ: по фондъ Добруджа, по раздаването земи на бѣжанцитѣ, и други организационни въпроси, избра се една деветочленна депутация, която да поднесе исканията на добруджанци на м-ръ рѣдседателя г. Стамболийски и м-ра на вътр. работи г. А. Димитровъ.

На 26.VII въ 9 часа вечерта прѣдседателя г. Юр. Калчевъ благодари за извършената работа и закри събранието.

На 27.VII т. г. прѣдъ обѣдъ избраната депутация се яви на г. г. министритѣ Стамболийски и Димитровъ, които казаха насърчителни думи, като обѣщаха да направятъ всичко за облъгчение живота на добруджанци.

Хроника

— М-ръ-прѣдседателътъ г. Стамболийски заяви, че правителството още не се е занимало съ въпроса около свикването на камарата.

— Акцията на Джаферъ Таяръ пропадна. Бѣгащитѣ въ паника войскови части се прѣдаватъ и обезоръжаватъ отъ българската властъ въ нѣколко пункта. По общо убѣждение, капитулацията е резултатъ на прѣдательство и подкупъ.

— М-ръ-прѣдседателътъ възнамява да посети Лондонъ, Римъ, Букурещъ и Бѣлградъ, слѣдъ като държавитѣ, които още не сж ратифицирали договора за миръ, сторятъ това. Посѣщението ще цѣли да създаде условия за добри приятелски и съседски връзки.

— Правителството възнамява да прѣдприеме арестуването на още спекуланти, търговци и разни чиновници — държавни и изборни — провинени прѣзъ врѣме на войната. Списъцитѣ били почти окончателно готови.

— Комисиията по настаняване бѣжанцитѣ е приготвила наредба за уреждане мѣста за застрояване за нуждитѣ на бѣжанцитѣ, което ще става отъ специални мѣстни благоустройствени комисиии, назначавани отъ окръжнитѣ управители

— Комунистическиятъ водачи Василь Коларовъ и Георги Димитровъ, които бѣха зацѣржани въ Букурещъ, сж освободени и пристигнаха въ Столицата. Освободението имъ се дължало на енергичната акция на ромжнската социалистическа партия и на ултиматума на руския комунистъ Чичеринъ,